

54 Fotóalbum

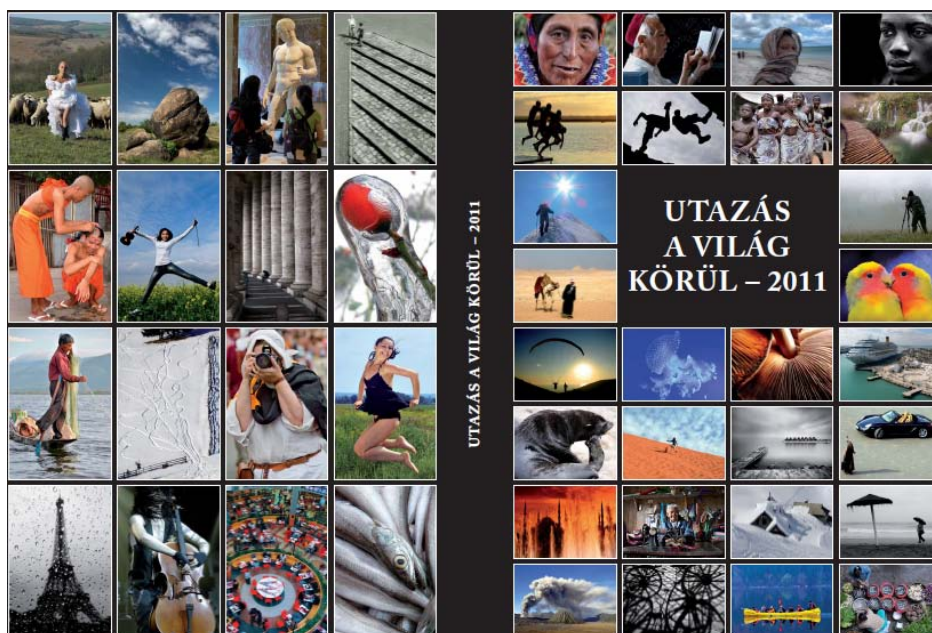
5.000 Alkotó

10.000 Közhasznúvá tett alkotás

Egy évtized a kortárs magyar fotográfiából

A fotókulturális közélet szereplőinek mindig is szűken mérték a publikációs lehetőséget a nyomtatott sajtó kiadói, tulajdonosai és szerkesztői. Az esetek többségében azért, mert kiszolgálták szerény igényeiket az alkalmazásukban álló hivatásos fényképészek és fotóriporterek, akik rutinnal általában, de tehetséggel nem feltétlenül rendelkeztek. Ezzel le is mondtak arról a hatalmas szellemi tőkéről (izgalmas képi világról), amelyet azon szerzők, autonóm és autodidakta alkotók – fényképezőgép tulajdonosok – halmoztak fel, akik évek, évtizedek óta készítenek kiváló fotográfiákat, de korábban csak privát célra használták (használhatták) fel azokat. Mindezeket tette közhasznúvá a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus, együttműködve a Magyar Fotóművészeti Alkotócsoportok Országos Szövetségével, a Magyar Fotóművészek Világszövetségével, a Fényképezés Alapítvánnyal és további száz tíz szakmai, társadalmi szervezettel, azaz több mint 5.000 aktív kiállító fotóssal. Ők azok, akik szerte az országban és a nagyvilágban rendszeresen szerepelnek egyéni és csoportos kiállításokon, akik közvetlenül és önzetlenül nyújtanak vizuális élményt a művelődési házak és kiállítási intézmények közönségének. A nyilvános közlés visszatérő vágya, a siker ismétlődő és átélhető élménye ösztönzi őket az újabb és újabb képi ötletek ábrázolására, az elkészült művek nyilvánosságra hozatalára, függetlenül attól, hogy ez nem jár az esetek többségében semmiféle anyagi haszonnal. Ezt a társadalmi erőt sikerült összpontosítani és felszabadítani 2000-ben, a millennium évében, amikor a fotográfiai közélet szereplőit és persze mindenki mást is arra kértük, hogy 2000. augusztus 20-án örökítsük meg Magyarország egy napját. Létrejött egy izgalmas képregeny – közel ötszáz önkéntes alkotó közreműködésével - arról, hogyan telt ez a jeles nap Magyarországon. A beküldött 10.000 fényképből kiállítást rendeztünk a Magyar Kultúra Alapítvány székházában és megje-

lent az első album is. A **Magyarország egy napja – millenniumi körkép** című könyvben háromszáz fotós 469 alkotása látott napvilágot 2001-ben. Ekkor még nem tudhattuk, hogy ez a fotóalbum elindít egy egész sorozatot, amelynek ma már az **54. köteténél** tartunk.

Nézzük miként folytatódott?

Az akkor még Magyar Művelődési Intézet egy beavató fotópályázatot hirdetett **Utazás a világ körül** címmel, arra kérve az utazás, túrázás közben fényképező embereket, hogy mutassanak meg 10-10 képet az úti élményekből. Már az első felhívásunkra is kétezernél több kép érkezett 1999-ben, s hamar kiderült, kincsekre leltünk! Ám ez időben még nem tudtuk a legjobb képeket publikálni. Erre csak három évvel később került sor, amikor kiadhattuk az **Utazás a világ körül – 2002** című fotóalbumot 281 fotóستól 300 fényképet. Azóta minden esztendőben megjelenik hasonló címmel ez az album lehetőséget biztosítva az újabb és újabb pályázóknak, hogy talán életükben először megjelenjen egy vagy több alkotásuk a kiállításon és a könyvben, amely továbbörökíti alkotásukat az utókornak. Az Utazás kiállítások első bemutatója mindig a Magyar Művelődési Intézetben (és Képzőművészeti Lektorátusban) volt, majd

ezt követően számos művelődési intézménynek adtuk kölcsön – térítésmentesen – ezeket a tárlatokat. Általában egy esztendeig vándoroltak és vándorolnak a képek, így sokszorozva meg ezek közművelődési hasznát, eredményét és hatását.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Utazás a világ körül - 2002	300	281
Utazás a világ körül - 2003	386	380
Utazás a világ körül - 2004	438	384
Utazás a világ körül - 2005	554	508
Utazás a világ körül - 2006	623	562
Utazás a világ körül - 2007	520	344
Utazás a világ körül - 2008	508	408
Utazás a világ körül - 2009	558	453
Utazás a világ körül - 2010	449	384
Utazás a világ körül - 2011	430	392

Szintén 2002-ben jelent meg a **Balaton ősztől tavaszig** című fotóalbum, amelyben 224 képet publikáltunk 101 szerzőtől. Az album megjelenése előtt, különböző évszakokban rendeztünk fotótréningeket a Balaton partján, több településen is, annak érdekében, hogy sikerüljön minden évszak jellemzőit megörökíteni. A fotótréningek jó alkalmat kínáltak az önképzésre, a közösségi alkotás semmihez sem hasonlító élményére. És volt egy közös cél, egy tárlat, egy album, amely mindenkit sokkal jobban ösztönzött a kreativitásra, a tudatos képalkotásra, mintha egyedül kószált volna ugyanitt, nem tudván miként hasznosulnak majd az itt készült felvételek.

Aztán három évvel később még egy balatoni albumot készítettünk, ez alkalommal **Balatonalmádi impressziók** címmel. Ez kifejezetten Almádiról szólt, mivel itt nagyon sok fotográfus fordult meg 1995 és 2005 között. Itt volt ugyanis az MMIKL oktatási-képzési bázisa, ahol minden esztendőben több fotótanfolyamot, fotós tábort, szakmai tanácskozást vagy egyéb fotókulturális rendezvényt szerveztünk, diákoknak és felnőtteknek egyaránt. Aki ezeken a rendezvényeken megfordult, fényképezett a településen is, függetlenül attól, hogy mi volt a rendezvény szakmai programja. Így bizonyosak lehettünk abban, hogy a részükre meghirde-

tett fotópályázat eredményes lesz és kiállítást rendezhetünk, illetve albumot adhatunk ki a beérkező alkotásokból.

Közben kialakult és állandósult a könyvsorozatban megjelenő fotóalbumok közös jellemzője: az A4-es formátum, a táblakötés, a borítón elől és hátul megjelenő sok fénykép és később a harmadik oldalon megjelenő fotómontázs oldal, amely az adott album összes illusztrációját tartalmazza. A kiadásra pedig több együttműködő szervezet fogott össze, annak érdekében a szükséges forrásokat előteremtse. Közös jellemző még az is, hogy az albumokat egy-egy képeslap is kísérte, 16-16 illusztrációval, így népszerűsítve a tárlatot és az éppen aktuálisan megjelenő könyvet.

2004-ben **Foto Homo Sapiens – A fényképező ember** címmel hirdettünk pályázatot, mert szerettünk volna egy kiállítást és albumot készíteni azokról, akik a fényképezőgép másik oldalán állnak. Vagyis a fotósokról, a sajátos szituációkról, akciókról, szóval a fényképezés közbeni magatartásról, szokásokról. A fényképező ember megnevezéséről pedig a bevezető szólt, amely visszatekint a fotográfia teljes történetére, s felsorol negyvennél több meghatározást erre az egyetlen emberi cselekvésre.... azaz a fényképezésre: *„A feltalálóról elnevezve, kezdetben **dagerrotipistának, dagerrotipörnek** nevezték mindazokat, akik a Nap sugarait igyekeztek „csapdába csalni”, azaz marandó képet alkotni segítségével a fényérzékennyé tett ezüstözött rézlemezen. Nagy Ignác egyenesen **halhatatlanítóként** emlékezett meg egy dagerrotip műterem tulajdonosáról 1845-ben.*

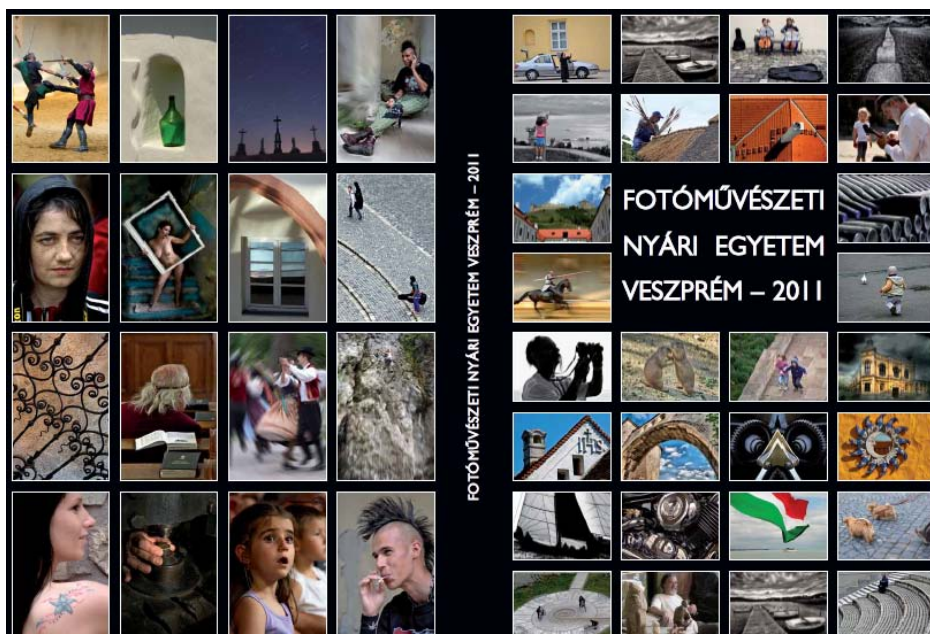
*Aztán az első vizitkártyák, kabinetfotók divatba jöttével a képek verzőján (hátdoldalán) már így határozták meg önmagukat az élethű fény-képeket alkotók: **árny- és fényfestész, fényfestő, fényirdász, láttanár, arcképező, fényarcképező, fénygépész**. Később pedig a különleges rangot adó **császári és királyi udvari fényképész** meghatározás szerepelt számos portré hátdoldalán. A **gyorsfényképész** azt jelentette, hogy a „levétel” után néhány perc múlva elkészült a hazavihető másolat is. Székely Bertalan **fényképelőnek** titulálta festőművésztársait, akik közül sokan átpártoltak rövidebb hosszabb időre a klasszikus festészettől a modernebb, olcsóbb, gyorsabb és élethűbb portrészítéshez, azaz a fényképezéshez. Bardócz Lajos, majd Arany János is már **fényképiró**król emlékezett meg egy-egy írásában. Az 1885-ös Országos Általános Kiállításról írva*

Szmracsányi Miklós említi a **kóbor fotográfusokat**, azaz **vándorfényképészeket**, vagy **utazófényképészeket**, akik alkalmi műtermekben, vagy éppen a piactéren fogadták a megrendelőket. És készítettek róluk rövid-
idő alatt, olcsón megszámitott fényképeket. 1903-ban, a Fényképezési Szemlében látott napvilágot Kohlman Artur írása, A Budapesti Photo Club kiállításáról, ahol a kiállítókat **művész fotográfusnak**, illetve **kodak-knipszernek** nevezi. Ez utóbbi a Kodak fényképezőgépek használóira vonatkozott, akik kevésbé tudatosan és igényesen örökítették meg a kiválasztott témát. Faragó Géza **kodakolókról** írt a Művészi fényképezés 1912-es évkönyvében. Dr. Kelen Béla tollából jelent meg 1905-ben egy cikk a Magyar Iparművészetben, ahol a fényképezőgép tulajdonosokat, mint **fénykép-masincsettegetőket** örökíti meg. Ez az elnevezés inkább azokra utal(hat), akiknek nem foglalkozása, hanem inkább hobbija volt a fényképezés.

De hívták őket **műkedvelő fotográfusoknak**, **magazínereknek**, **amateurfényképészeknek** és **vasárnapi knipszelőknek** is, a **kocafényképészekről** már nem is beszélve. A nyakra-főre fényképezők mai tréfás megnevezése: **exponológomb koptatók**. Egyedi és igazán találó megnevezés a **pofagrafus**, amellyel egy privát képeslap hátoldalán illették a fényképészt, aki 1906-ban örökítette meg a tetőfedő ácsokat. Ady Endre egy új szót alkotott: **gépképirónak** nevezi Székely Aladárt, aki róla és kortársairól is kiváló portréképeket készített az 1910-es években. Nádain Pál 1928-ban, a Rekláméletben a **fényképezőgép masinisztájának**, 1936-ban pedig **fényírónak** titulálja a fotográfusokat. Hevesy Iván a Magyar fotóművészet története című munkájában a **fotóíró** kifejezést használja. A fényképek nyomdai sokszorosításának technikai problémáját megoldó találmányok egy új mesterséget is eredményeztek. Ez pedig a **fotóriporterség**. A különféle sajtótermékeket fényképekkel kiszolgálókat is sokféleképpen nevezték: **hírlapi fényképész**, **kukkolóbogár** (azaz éjszakai fotóriporter, aki az éjszakai szórakozóhelyeken készítette el a másnapra szánt szenzációs felvételeit). Ma ugyanőket **paparazzinak** nevezzük (ez ugyan idegen szó, de mára meghonosodott), akik viszont éjjel nappal a hírességek sarkában járnak csőre töltött teleobjektívvel, hogy megörökíthessék privát életük néhány intim pillanatát. A fotóriporterekről szóló írásokban azonban találkozhattunk már **pillanathalász**, **képhalász**, **tényképész**, **pillanatcsenő**, **fényrajznok**, **pillanatvadász**, **pillanatkronikás**, a **pillanat dokumentaristája** elnevezésekkel is. A nem-

csak fényképeket, hanem műalkotásokat is létrehozó fotóriportert — Reismann Jánost — Déry Tibor **fényművésznek** titulálta. A fotókiállításokon szereplő alkotókat pedig **fotóművészként** emlegetjük.”

A következő esztendőben - 2005-ben - mindjárt az év elején jelent meg a **Virágcsokor Nőnapra** című album, amelyet ajándéknak szántunk fotósoknak és a szebbik nemnek egyaránt. A fotósoknak azért, mert a virágfotókat – akármilyen kiválóak is - kiállításokon ritkán mutatják be. Ha azonban megteremjük ezeknek a konkrét funkcióját – például egy Nőnapra fotókiállításra – akkor már más a helyzet. A legkiválóbb virágfotók aztán nemcsak március 8-án voltak megtekinthetők, hanem abban az albumban is, amely a tárlat anyagát tartalmazta, összesen 361 képet 185 szerzőtől. Az év végére egy másik alkalmi kiadvánnyal folytatódott az albumsorozat. A **Karácsonyi hangulatok** 212 képet tartalmaz 109 alkotótól. Téli tájképek, csendéletek, állatfotók, természeti képek, téli sportfotók, különféle hangulatok és képi ötletek teszik érdekessé a kifejezetten karácsonyra szánt könyvet és ajándék albumot.

Minden év júliusában **Fotóművészeti Nyári Egyetemre** várjuk az önképzésre jelentkezőket az ország minden részéből. Az utóbbi években a határokon túlról is sokan érkeznek. Általában 90-100 fő választja – életkortól és korábbi, fényképezési ismeretek megszerzésétől függetlenül - a szakmai továbbképzésnek ezt az intenzív, egy hetes formáját. A nyári programok közös jellemzője hogy évente változó helyszínen rendezzük meg. Négy, egész napos, autóbuzsos fotótúrán készítenek a résztvevők felvételeket; egy napot annak a városnak a felfedezésére és megőrkítésére fordítunk, ahol a nyári egyetemet befogadták; és egy nap az elméleti előadásoké.

A nyári egyetem záró kiállításának anyagát 2005 óta kiadjuk fotóalbum formájában is.

Ez már a második olyan belső sorozat, amely egy bizonyos – évente ismétlődő – kiállításához kapcsolódik és része az egésznek. Mint a későbbiekben látni fogjuk lesz még ehhez hasonló.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Pécs, Baranya fotóimpressziók (Abaliget) - 2005	76	71
Fotóművészeti Nyári Egyetem, Sopron - 2006	90	63
Szeretünk Erdély (Szováta) - 2007	91	68
Fotóművészeti Nyári Egyetem, Sáropatak - 2008	84	51
Fotóművészeti Nyári Egyetem, Bonyhád - 2009	76	39
Fotóművészeti Nyári Egyetem, Kalocsa - 2010	80	62
Fotóművészeti Nyári Egyetem, Veszprém - 2011	76	65

A fotóklubok, fotókörök, fotóművészeti alkotócsoporthoz minden esztendőben rendeznek egy közös kiállítást MAFOSZ Szalon címmel, immár 1984 óta. A részvétel közös feltétele, hogy az alkotócsoporthoz egy-egy kollekcióval indulhatnak a kiállítást megelőző pályázaton. Így már ott-

hon is tartanak egy előválogatást, házi pályázatot, hogy mely alkotások képviseljék az alkotóközösséget az országos megmérettetésen. A szalon zsűrije értékeli az egyedi képeket és összesíti a csoportok eredményeit is. Végül, a kiállítások teljes anyaga bekerül a Fotó-Hungarikum című albumba. A tárlatot először mindig abban a városban nyitjuk meg, ahol a Fotóművészeti Nyári Egyetemet is megrendezzük. Ezt követően a kiállítás vándorol az országban. Eddig hat kötet látott napvilágot, amelyek összesen 696 fotóművészeti alkotást tartalmaznak 595 szerzőtől. Az összesített névmutató a legaktívabb, legsikeresebb és feltehetően a legtehetségesebb hazai fotográfusokat tartalmazza.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Fotó-Hungarikum - 2006	95	90
Fotó-Hungarikum - 2007	103	103
Fotó-Hungarikum - 2008	141	118
Fotó-Hungarikum - 2009	125	98
Fotó-Hungarikum - 2010	98	80
Fotó-Hungarikum - 2011	134	106

A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus figyelemmel kísérte és lehetőségeihez mérten mindig is segítette a Kárpát-medencében és az azon is túl élő magyarok kulturális hagyományait, népszerűsítette eredményeiket, fórumokat teremtett az anyaországon belüli bemutatkozásuknak. Számos művészeti területen ez a mentorálás évtizedes múltra tekint vissza. Az autonóm fotográfusokat, fotós közösségeket szervezett formában azonban csak 2000-tól tudtuk megszólítani, s számukra is hagyományteremtő programot kínálni. Azóta viszont rendkívüli mértékben kiszélesedett az együttműködés az MMIKL, a szakmai szervezetek és a közelebb-távolabb élő magyar fotósok között. 2001-ben nyílt meg az első Nemzetközi Magyar Fotóművészeti Kiállítás Budapesten. 2011-ben már a 11. hasonló című tárlatot rendeztük meg. A kiállításnak kezdetektől volt katalógusa (32 oldalas A5-ös méretben). Ám 2007-től már fotóalbum formájában is az utókorra hagyományozhatjuk az éves kiállítások teljes anyagát, **Kortárs magyar fotóművészet** cím-

mel. A kiállítások egy évig vándorolnak azokban az országokban, amelyekből a pályaművek beérkeztek.

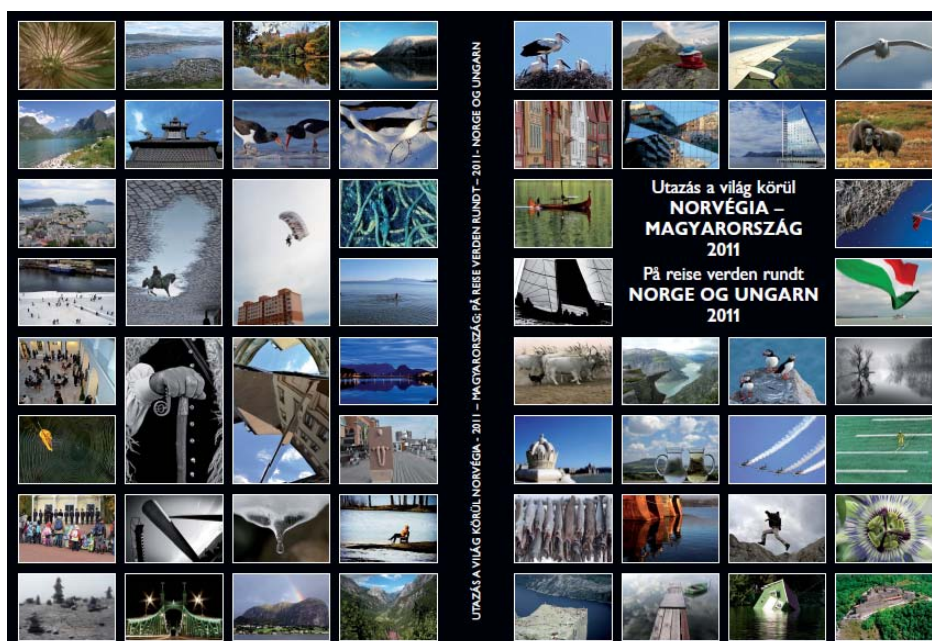

Ennek a kiállításnak köszönhető, hogy 2002-ben megalakult a Magyar Fotóművészek Világszövetsége, amely ezen a szakterületen a legfontosabb együttműködő partnere a Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátusnak. Ma már 121 tagja van 6 országból.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Kortárs magyar fotóművészet - 2007	85	51
Kortárs magyar fotóművészet - 2008	68	47
Kortárs magyar fotóművészet - 2009	83	67
Kortárs magyar fotóművészet - 2010	76	59
Kortárs magyar fotóművészet - 2011	76	76

A határon túli magyar közösségekkel való kapcsolattartást szolgálják azok az ország albumok is, amelyek 2009-től jelennek meg ebben a sorozatban. A távolságokat legyőzve, az első Ausztráliáról szólt, majd folytatódott Új-Zélanddal, Spanyolországgal és Norvégiával. Ezek csak is úgy jöhettek létre, hogy az adott országokban együttműködő partnere-

rekre találtunk. Nagykövetségek, konzulátusok, vállalkozások és az adott országban működő magyar civil közösségek, továbbá maguk az alkotók támogatták a kiállítások megrendezését és a könyvek kiadását. Az első ilyen könyvünk előszavát Csaba Gábor úr – 2009-ben Magyarország canberrai nagykövete – írta. Ebből idézünk néhány gondolatot: „Amikor az Utazás a világ körül – 2009 – Ausztrália fotópályázat ötlete megszületett, Ausztrália szépségeinek megmutatása és az ott élő magyar közösség támogatása egyszerre motivált bennünket. Célunk volt ugyanis, hogy a pályázat kiírásával és az album megjelentetésével egy újabb lépéssel közelebb hozzuk egymáshoz Magyarországot és Ausztráliát, s mérsékeljük az Ausztráliával kapcsolatban a Kárpát-medencében tapasztalható információhiányt. A kezdeményezéssel egyúttal igyekeztünk érdekes programmal gazdagítani Ausztráliában élő honfitársaink közösségi életét és vonzó lehetőséget kínálni a fiatalabb nemzedékeknek is, abban a meggyőződésben, hogy az identitását és kulturális örökségét megőrző magyar közösség egyaránt érték az óhaza és a választott haza számára. „

A legutóbbi, **Norvégia – Magyarország – 2011** című könyvünket Siri Ellen Sletner Norvégia magyarországi nagykövete ajánlotta a nézők,

olvasók szíves figyelmébe. A bevezetőből emeltük ki ezt az idézetet:
„Norvégia és Magyarország között meglehetősen korlátozottak voltak a kapcsolatok évtizedeken át, ez a helyzet azonban jelentősen megváltozott, és ma már nemcsak a különböző nemzetközi szervezetekben szoros az együttműködés, hanem a gazdasági élet, a kutatás, az oktatás és a kultúra számos területén is. Új és erős szálak fűzik egymáshoz országainkat, és minden jel arra vall, hogy a norvégok és a magyarok jól megértik egymást. Az elmúlt években több magyar döntött úgy, hogy Norvégiában telepszik le ezzel is hozzájárulva a norvég társadalom gyarapításához és az országaink közötti aktív kulturális együttműködés fejlesztéséhez különösen a zene, az irodalom, a színház, a film és a művészetek terén.....

..... Ez az album betekintést enged abba a csodálatos világba, amellyel országaink fogadják az odalátogatót. Kívánom, hogy az itt látható gyönyörű természeti tájak és a norvég-magyar együttműködés egyedülálló építményei további felfedezésekre ihlessék a nézőt Magyarországon és Norvégiában egyaránt.”

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Ausztrália - 2009	74	31
Ausztrália és Új-Zéland 2010	79	36
Ausztrália, Új-Zéland és a Csendes-óceáni szigetek 2011	77	68
Spanyolország – Magyarország - 2011	72	48
Norvégia – Magyarország - 2011	74	69

A legfiatalabbak, a legfontosabbak! Ők alkotják azt az utánpótlást a fotókulturális közéletben, akik elvarázsolják majd alkotásaikkal a jövőbeni kiállításokat látogató, művészszerető közönséget. Ezért az intézet mindig is pártolta és támogatta az ifjúsági fotópályázatokat, fotókiállításokat. Évente megrendezzük az Országos Diák Fotókiállítást ahol az általános- és középiskolás diákok mutathatják be legújabb alkotásaikat. 2007-től ezeknek a tárlatoknak az anyaga szintén megjelenik fotóalbum formájában, **A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei** címmel.

Öt év alatt 829 képet hoztunk ebben a formában nyilvánosságra 507 fiatal alkotótól. A fiatalok mentorálásában a Fényképezés a Vizuális Nevelés Szolgáltató Alapítvány az MMIKL legfontosabb együttműködő partnere.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei, 2007	201	124
A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei, 2008	200	121
A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei, 2009	213	112
A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei, 2010	135	87
A kortárs magyar fotográfia fiatal tehetségei, 2011	80	63

Mindig izgalmas kísérlet és kalandozás, ha egy művészeti ág másikkal köt szövetséget azért, hogy aztán egy megszülető kiállításon, vagy fotóalbumban együtt nyújtsanak élményt a nézőknek-olvasóknak. Eddig négy alkalommal kértük a fotográfusokat, hogy készítsenek **fotóillusztrációkat irodalmi alkotásokhoz**. 2005-ben József Attila születésének 100. évfordulójára, rá egy évre a Költészet Napjára, majd 1956 emlékére hirdettünk fotópályázatot. 2008-ban pedig a **reneszánsz év** alkalmából kerestek az alkotók olyan irodalmi műveket, amelyeket saját alkotásaikkal kívántak illusztrálni. Az ilyen feladatok kifejezetten segítik a kreativitást, a tudatos fényképezést, az általános műveltséget alkotók és nézők számára egyaránt.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Fotóillusztrációk József Attila verseihez - 2005	80	50
Fotópoézis - 2006	94	81
1956 emlékére-2006	76	32
Fotóillusztrációk reneszánsz iro-	72	32

Magyarországon tizenhárom nemzetiség, illetve etnikum él, úgymint bolgár, cigány, görög, horvát, lengyel, német, örmény, román, ruszin, szerb, szlovén, szlovák és ukrán. Az ő életükről, hagyományaikról, kulturális örökségükről készült képek kapnak helyet a **Nemzetiségeink képekben** című kiállítás sorozatban és aztán az albumban is. Pályázatot csak kétfévente hirdetünk, de közben a felépült kiállítások ugyancsak két évig vándorolnak a nemzetiségi közösségek kulturális intézményeiben és más befogadó galériák között. A program hat éve indult és folytatódik. Éppen most zárult a következő, azaz a negyedik Nemzetiségeink képekben című fotópályázat, amelynek eredménye majd 2012 márciusában lesz látható az MMIKL fotógalériájában, és ha sikerül a kiadásra forrást találni, akkor természetesen fotóalbumban is. A 2010-es album előszavát, ajánlóját Borbáth Erika az MMIKL főigazgatója írta. Őt idézzük: „...a képek természetesen nem csupán a múltat elevenítik meg. Bepillantást engednek a jelenbe, a ma élők gondjaiba és örömeibe. A felvételek gyakran örökítik meg az ünnepet, ami láttatni engedi az értékek megőrzését és ami nagyon fontos, az értékek átadását a felnövekvő nemzedék számára. Ez egyúttal a jövőt is tervezni engedi számukra. A jövőt, amelyben együtt van jelen a sokszínű kultúra, amely együtt építkezik a többség és a kisebbségek múltjából, közösen dolgozik és ünnepel a jelenben és a tartást adó értékekkel üzen a jövő számára.”

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Nemzetiségeink képekben - 2006	159	42
Nemzetiségeink képekben - 2008	160	40
Nemzetiségeink képekben - 2010	153	51

Alkalmi kiadványaink és kiállításaink némelyikéről a bevezető sorokban már szó esett. Amelyek ott nem szerepeltek, azokról néhány információ itt, a befejező táblázatban található. Közülük csak a legutolsóról, a **Kalaznói fotóalbumról** néhány gondolat.

Kalaznó, Tolna megye mértani középpontja – a Donát-patak völgyében. Mesebeli táj, amelyet erdők és dombok határolnak. Csalogató és marasztaló hangulatát mindenki felfedezheti, aki lekanyarodik Hőgyész határá-

ban a 65-ös műútról. A zsákfaluba vezető, összehajló fák alatt kanyargó, három kilométeres út gyalog, kerékpárral, autóval egyaránt varázslatos. A kétszáz lelkes faluban vendégszerető, szorgalmas népek laknak, akiket az utóbbi két-három évben az átlagosnál többen látogattak meg fényképezőgéppel. Így reménykedhettünk abban, hogy a Kalaznón, vagy közvetlen környezetében készült fotókat elküldik alkotóik egy pályázatra. Így is volt. Sokan és sok képet küldtek be, a korábbi fotótáborok, fotótréningek, alkalmi látogatók és persze a helyben élők közül. A faluban található egy fényképtár, ahol nem kevesebb mint félmillió fényképet őriznek a nemzeti fotókulturális örökségből.

A könyv címe	a megjelent képek száma	a szerzők száma
Magyarország egy napja – millenniumi körkép - 2001	469	300
Balaton ősztől tavaszig – 2002	224	101
Balatonalmádi impressziók - 2005	190	82
Foto Homo Sapiens, A fényképező ember - 2004	332	198
Virágcsokor Nőnapra - 2005	361	185
Karácsonyi hangulatok - 2005	212	109
Mindnapi kenyérünk - 2007	77	37
Reneszánsz életérzés a kortárs magyar fotóművészetben - 2008	76	42
Kalaznói fotóalbum - 2010	76	36

Az 54 fotóalbum együtt viszonylag kevés helyen tekinthető meg. Az Országos Széchenyi Könyvtárban bizonyosan, hiszen a köteles példányokat minden esetben beszolgáltattuk.

A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus könyvtárában ugyancsak komplett sorozat áll az érdeklődők rendelkezésére, persze csak betekintésre. A kalaznói Fotótárban is fellelhető egy sorozat. Azoknak a könyvtáraknak, amelyek szeretnék a teljes sorozatot egy tételben beszerezni és olvasóik rendelkezésére bocsátani, ajánljuk a Nemzeti Kulturális Alap Fotóművészeti Kollégiumának évente visszatérő pályázatát. Pontos lista, kiadó, stb. ismeretében innen kérhető támogatás

sok fedezetére, helyszíneket a tárlatok megrendezésére és persze az albumok kiadását is biztosítani kellett. Amikor erre pályázatot nyertünk, akkor a szerzők térítésmentesen kapták meg a tiszteletpéldányokat. Ha pedig önerőből kellett fedezni a kiadás költségeit, az alkotók általában önkéntesen vállalták az ezzel járó kiadásokat. Csak azért, hogy a kiadvány is közhasznúvá váljék. Ez pedig különösen értékessé teszi mindazt, amit fotókulturális közélet aktív szereplői tesznek a fotókulturális rendezvények sikere érdekében.

A Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus **térítésmentesen kölcsönzi** minden felépített fotókiállítását a közművelődési és kiállítási intézményeknek. Szinte minden tárlatunkat úgy építjük fel, hogy azokat – keretben, paszpartuban, feliratozva – éppen csak fel kelljen akasztani a falra, a kiállítást kölcsönző intézményben. És persze az oda-vissza szállításról is nekik kell gondoskodni. Az eddigi 54 kiállítás (54 fotóalbum) anyagát tizenegy év alatt 167 további bemutató követte, határaikon innen és túl.

A könyvsorozat egy évtizedet tartalmaz életünkből és számos kincset, képi leletet a fotókulturális nemzeti örökségből. Köszönjük az alkotóknak, a támogatóknak, a partnereknek az eredményes együttműködést. Az albumok és kiállítások reményeink szerint folytatódnak, így bárki, bármikor bekapcsolódhat a közös munkába, a fotókulturális nemzeti örökség gyarapításába.